

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av brottsskadelagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås ändringar i brottsskadelagen.

Det föreslås att maximibeloppet för ersättning som betalas med stöd av brottsskadelagen för lidande höjs från 8 800 euro till 15 000 euro. Höjningen ska gälla ersättningstagare som har fallit offer för sexualbrott som minderåriga.

Inskränkningar föreslås i tillämpningsområdet för grundavdrag enligt brottsskadelagen.

I framtiden ska grundavdrag kunna göras endast från ersättningar som betalas för sveda och värk och andra tillfälliga men, för bestående men eller för lidande. Samtidigt föreslås att beloppet av grundavdraget höjs från 160 euro till 200 euro.

Dessutom föreslås en del mindre ändringar i lagen.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt.

MOTIVERING

1 Inledning

Brottsskadelagen (1204/2005) trädde i kraft den 1 januari 2006. När riksdagen antog lagen förutsatte den bl.a. att det samtidigt som effekterna av den nya brottsskadelagen följs upp också ska göras en bedömning av villkoren för närstående till dem som omkommit och av behovet att införa bestämmelser om deras rätt att få ersättning för lidande (RSv 186/2005 rd).

I denna proposition föreslås sådana ändringar i brottsskadelagen som har ansetts nödvändiga när praxis för tillämpning av lagen och dess verkningar har följts och bedömts på det sätt som riksdagen förutsatt.

2 Nuläge och bedömning av nuläget

Maximibeloppet av ersättning för lidande

Enligt 9 § 1 mom. i brottsskadelagen betalas för lidande som har orsakats genom en kränkning ersättning till den vars sexuella självbestämmanderätt har kränkts genom ett brott eller vars frihet annars har kränkts genom ett brott eller vars personliga integritet har kränkts på ett särskilt allvarligt sätt genom våldsbrott, vilka närmare specificeras i bestämmelsen.

Enligt 9 § 2 mom. i brottsskadelagen bestäms ersättningen för lidande enligt de grunder som anges i 5 kap. 6 § 2 mom. i skadeståndslagen (412/1974). Ersättningen bestäms således på grundval av det lidande som kränkningen kan medföra med beaktande särskilt av kränkningens art, den kränktes ställning, förhållandet mellan den som gjort sig skyldig till kränkningen och den kränkte samt kränkningens offentlighet.

I 9 § 2 mom. i brottsskadelagen föreskrivs dock om maximibeloppen för ersättningar som betalas för lidande med stöd av brottsskadelagen. Efter att lagen stiftades har maximibeloppen justerats genom en statsrådsförordning (819/2008) som givits med stöd av 48 § i brottsskadelagen. Förordningen trädde

i kraft vid ingången av 2009. Ersättningen för lidande är för närvarande högst 3 300 euro minskat med beloppen av de i 19 § avsedda ersättningar som ersättningstagaren får från annat håll. Till offret för ett sexualbrott kan dock som ersättning betalas högst 8 800 euro med motsvarande avdrag.

Sexualbrott mot minderåriga kan i sin grövsta gärningsform medföra exceptionellt stort lidande för brottsoffren. I fråga om dessa brott kan det nuvarande maximibeloppet på 8 800 euro anses vara alltför lågt.

Grundavdrag

Enligt 20 § i brottsskadelagen görs ett grundavdrag från det sammanlagda beloppet av de ersättningar som betalas den skadelidande för ett och samma skadefall. Grundavdraget är för närvarande 160 euro.

Det har framkommit att bestämmelsen om grundavdrag leder till otillfredsställande slutresultat när det är fråga om ersättningar som med stöd av brottsskadelagen betalas till närstående till någon som omkommit. Enligt 8 § i brottsskadelagen kan ersättning för begravningskostnader och kostnader i samband med begravningen samt för förlust av underhåll betalas till närstående till den som omkommit. Dessutom ersätts sådana nödvändiga sjukvårdskostnader och andra nödvändiga utgifter samt sådan inkomstförlust som beror på en av dödsfallet orsakad personskada som har tillfogats en närstående till någon som omkommit. När ersättning med stöd av brottsskadelagen inte betalas för immateriell skada till närstående till någon som omkommit, hänför sig grundavdraget för deras del alltid direkt till de ekonomiska förluster som de de facto haft.

Samma principiella problem gäller även andra situationer där ersättning med stöd av brottsskadelagen betalas endast för ekonomisk skada. Sådana är ersättningar till närstående till den som tillfogats en personskada (6 §), ersättning till arbetsgivaren (7 §) samt ersättning för sakskada och s.k. ren förmögenhetsskada (13, 14 och 16 §).

Ersättning för ansökningskostnader

Enligt 29 § 1 mom. i brottsskadelagen betalas till en sökande som för domstolsbehandlingen har beviljats rättshjälp eller förordnats ett rättegångsbiträde enligt 2 kap. 1 a § i lagen om rättegång i brottmål (689/1997), om sökanden yrkar det, en skälig ersättning för de kostnader som ansökan om ersättning enligt brottsskadelagen medfört. Detsamma gäller om ärendet inte har behandlats vid domstol, men sökanden uppfyller de föreskrivna ekonomiska villkoren för att få rättshjälp.

I försäkringsdomstolens avgörandepraxis (t.ex. dnr 1668/2009/1367) har bestämmelsen tolkats så, att beviljande av en annan ersättning enligt brottsskadelagen inte utgör en förutsättning för ersättning av ansökningskostnaderna. Man har alltså varit tvungen att ersätta ansökningskostnaderna även om sökanden inte har varit berättigad till någon annan ersättning med stöd av brottsskadelagen. Detta innebär en risk för ett förfarande där sökanden, för att få ersättning för ansökningskostnaderna, söker sådan ersättning som han eller hon enligt lagen inte är berättigad till. Det är motiverat att ändra 29 § 1 mom. i brottsskadelagen för att rätten till ersättning för ansökningskostnader skall avgränsas på ett ändamålsenligt sätt.

Myndigheternas rätt att få upplysningar

Statskontoret, som utgör ersättningsmyndighet, har enligt 47 § i brottsskadelagen utan hinder av bestämmelser och föreskrifter om sekretess rätt att på begäran avgiftsfritt av en domstol få sådana handlingar som den förfogar över och som är nödvändiga för att utreda ett ersättningsärende samt av myndigheter och andra organisationer, vilka närmare specificeras i paragrafen, få de uppgifter som är nödvändiga för att utreda ett ersättningsärende.

När Statskontoret har beslutat att betala ersättning med stöd av brottsskadelagen uppstår enligt 31 § i brottsskadelagen statens regressrätt gentemot den som ansvarar för skadan till den del som ersättning har beviljats. Enligt 32 § i brottsskadelagen indrivs en fordran som grundar sig på statens regressrätt

i enlighet med lagen om verkställighet av böter (672/2002). På samma sätt indrivs enligt 1 § 1 mom. 7 punkten i lagen om verkställighet av böter en fordran som staten har på ersättningstagaren enligt beslut om återkrav som avses i 42 § 2 mom. i brottsskadelagen.

Enligt 3 § 1 mom. i lagen om verkställighet av böter ska Rättsregistercentralen sörja för verkställigheten enligt lagen i fråga och även i övrigt föra statens talan i ärenden som har samband med de påföljder som verkställs av centralen.

För att sköta sina indrivningsuppgifter i anslutning till brottsskadeersättningar behöver Rättsregistercentralen exakta uppgifter om ersättningsskyldigheten, för att indrivningen ska kunna utföras korrekt. Det har dock rått oklarhet om Rättsregistercentralens rätt att få sekretessbelagda uppgifter av domstolarna, då det i brottsskadelagen endast föreskrivs om Statskontorets, men inte Rättsregistercentralens rätt att få upplysningar. Det är därför motiverat att i lagen ta in en uttrycklig bestämmelse om Rättsregistercentralens rätt att få upplysningar.

3 Föreslagna ändringar

Maximibeloppet av ersättning för lidande

I propositionen föreslås att 9 § 2 mom. i brottsskadelagen ändras så, att det av statsmedel kan betalas högst 15 000 euro i ersättning för lidande till offer för sexualbrott, mot nuvarande 8 800 euro, om brottsoffret är en person som inte fyllt aderton år. Syftet är att förbättra ersättningsskyddet för personer som fallit offer för ett sexualbrott som minderåriga.

Det föreslås att de övriga maximibelopp för ersättning som ingår i samma bestämmelse (justerade från ingången av 2009 till 3 300 och 8 800 euro) kvarstår oförändrade. När de belopp som anges i brottsskadelagen justerades genom statsrådets förordning 819/2008, användes poängtalet för konsumentprisindex i oktober 2008 (109,6) som grund för beräkningen av förändringen i penningvärdet. I augusti 2010 var poängtalet för konsumentprisindex detsamma. De nuvarande maximibeloppen för ersättning i nämnda statsråds-

förordning kan i detta sammanhang tas in i lagen utan ändringar.

Grundavdrag

Det föreslås att 20 § i brottsskadelagen ändras så, att grundavdrag kan göras endast från ersättningar som betalas för immateriell skada. Ersättningsslagen när det gäller immateriell skada är sveda och värk och andra tillfälliga men, bestående men och lidande. Syftet med ändringen är att rikta grundavdraget på ett rättvisare sätt än för närvarande. Tack vare ändringen blir direkta kostnader och andra ekonomiska förluster som orsakats av den ersättningsberättigade alltid ersatta utan avdrag.

Det föreslås också att grundavdraget ska uppgå till 200 euro i stället för nuvarande 160 euro. Syftet med detta ändringsförslag är att spara statens ersättningsutgifter i den mån det behövs för att finansiera de förbättringar i ersättningsskyddet som föreslås i propositionen.

Ersättning för ansökningskostnader

Det föreslås att det i 29 § 1 mom. om ersättning för ansökningskostnader tas in en bestämmelse enligt vilken ansökningskostnaderna inte ersätts, om ansökan klart saknar grund. Syftet är att tydliggöra att rätt till ersättning för ansökningskostnader inte föreligger, om det saknats verklig anledning att söka ersättning, t.ex. på grund av att det redan då ansökan uppgjordes varit klart att den sökande inte har tillfogats skada som ersätts med stöd av brottsskadelagen.

Om alltså någon hos Statskontoret ansöker om ersättning t.ex. för lidande till följd av ärekränkning, vilket enligt 9 § i brottsskadelagen inte kan ersättas med stöd av den lagen, har sökanden inte rätt att få ersättning heller för sina ansökningskostnader. Likaså om någon hos Statskontoret ansöker om ersättning t.ex. för sveda och värk och andra tillfälliga men, som av domstol har fastställts till 100 euro, kan ansökan med beaktande av lagens 20 § anses klart ogrundad, vilket innebär att inte heller ansökningskostnaderna ska ersättas.

Om däremot ersättningsansökan från första början varit befogad, men ersättning enligt brottsskadelagen inte betalas t.ex. av den anledningen att gärningsmannen själv har betalt ersättning till den skadelidande medan ersättningsansökan varit anhängig vid Statskontoret, ska ansökningskostnaderna ersättas.

Om det på grund av den prövning som hänför sig till beviljande av ersättning har varit svårt för sökanden att förutse innehållet i ett avgörande med anledning av ersättningsansökan, kan ansökan inte alltid anses som klart ogrundad, även om ersättning inte skulle beviljas. Det kan vara fråga om en sådan situation t.ex. när ansökan gäller ersättning av sakskada med stöd av lagens 16 §.

Syftet med ändringsförslaget är att ersättningshandläggarna vid Statskontoret ska kunna utnyttja sina resurser för sådana ärenden där sökanden verkligen omfattas av ersättningsskydd enligt brottsskadelagen.

Myndigheternas rätt att få upplysningar

Det föreslås att det i brottsskadelagen tas in en ny 47 a §, där det föreskrivs om Rättsregistercentralens rätt att få upplysningar. Enligt den föreslagna paragrafen har Rättsregistercentralen trots bestämmelser och föreskrifter om sekretess rätt att på begäran avgiftsfritt av Statskontoret och av en domstol få de uppgifter och handlingar som är nödvändiga för att indriva en fordran som grundar sig på statens regressrätt eller en fordran som staten har enligt beslut om återkrav som avses i 42 § 2 mom.

4 Propositionens konsekvenser

Konsekvenser för brottsoffrets ställning

Den föreslagna höjningen av maximibeloppet när det gäller ersättning för lidande förbättrar avsevärt ersättningsskyddet för sådana personer vilka som minderåriga fallit offer för ett allvarligt sexualbrott.

Att grundavdraget endast ska gälla immateriell skada förbättrar ersättningsskyddet för sådana personer som på basis av brottsskadelagen är berättigade att få ersättning enbart för ekonomisk skada. Sådana är i praktiken särskilt närstående till offer för brott mot liv.

En höjning av beloppet av grundavdraget med 40 euro försvagar i någon mån ersättningsskyddet för alla sådana brottsoffer som på basis av brottsskadelagen är berättigade att få ersättning för sveda och värk och andra tillfälliga men, för bestående men eller för lidande.

Ekonomiska konsekvenser

Kostnadsverkningarna av att maximibeloppet för ersättning för lidande höjs kan bedömas utifrån de domar i ersättningsärenden som tingsrätterna meddelat. Enligt uppgifter från delegationen för personskadeärenden dömde tingsrätterna år 2009 ut över 8 800 euro i ersättning för lidande till barn som blivit offer för sexuellt utnyttjande eller grovt sexuellt utnyttjande. Antalet fall uppgick till 33. I 23 av fallen var den ersättning som dömdes ut 15 000 euro eller mer, i de återstående tio fallen varierade ersättningarna mellan 9 500 euro och 13 000 euro. De ersättningar för skada som domstolarna dömt ut ska dock inte nödvändigtvis till alla delar betalas av staten, eftersom ersättningarna i en del av fallen drivs in hos gärningsmannen.

På basis av vad som konstaterats ovan kan man göra bedömningen att en höjning av maximibeloppet för ersättning för lidande från 8 800 euro till 15 000 euro till personer vilka som minderåriga fallit offer för ett sexualbrott kommer att leda till en ökning av statens ersättningsutgifter med ca 150 000 euro per år.

Att grundavdrag ska göras endast vid immateriell skada innebär att grundavdraget faller bort i knappt 200 fall per år jämfört med nuläget. Statens ersättningsutgifter beräknas till följd av detta att öka med 30 000 euro per år.

Ersättning för immateriell skada betalas på basis av brottsskadelagen i ca 4 000—5 000 fall per år. Genom en höjning av grundavdragets belopp från 160 euro till 200 euro sparas således uppskattningsvis 180 000 euro per år i statliga ersättningsutgifter.

De föreslagna ändringarna har således som helhet sett inga konsekvenser när det gäller beloppet av de kostnader staten har för systemet för ersättning av brottsskador.

Konsekvenser för myndigheterna

Genom att grundavdraget endast ska gälla immateriell skada kan antalet ersättningsansökningar som ges in till Statskontoret öka något. Den föreslagna ändringen av bestämmelsen om ersättning för ansökningskostnader kan å andra sidan i mindre utsträckning minska antalet ansökningar. Konsekvenserna för ersättningshandläggningen kan som helhet betraktat väntas bli obetydliga.

Den föreslagna 47 a § skapar klarhet i rättsläget och förbättrar på så sätt Rättsregistercentralens möjligheter att skaffa de uppgifter den behöver för att sköta sin indrivningsuppgift.

5 Beredningen av propositionen

Vid justitieministeriet gjordes det 2009 en utredning om ersättningsskydd för närstående till omkomna (justitieministeriet utlåtanden och utredningar 2009:14). I utredningens slutsatser konstaterades att man på basis av utredningsarbetet i syfte att förbättra ersättningsskyddet för närstående till omkomna bl.a. kunde överväga en ändring som innebär att grundavdraget enligt 20 § i brottsskadelagen endast ska gälla ersättning som betalas för immateriell skada.

Utredningen har genomgått remissbehandling. Ett sammandrag har sammanställts över de inkomna utlåtandena (justitieministeriets utlåtanden och utredningar 2009:26). Förslaget om att grundavdraget enbart ska gälla ersättning som betalas för immateriell skada fick ett brett understöd. Finansministeriet har dock föreslagit att ändringen ska vara statsfinansienligt neutral.

I april 2010 lämnade Rättsregistercentralen in ett initiativ till justitieministeriet om en ändring av bestämmelserna i brottsskadelagen. Där föreslogs att lagen ändras så, att Rättsregistercentralen trots bestämmelser och föreskrifter om sekretess ska ha rätt att på begäran avgiftsfritt av en domstol få sådana handlingar som är nödvändiga vid verkställighet av fordringar till följd av brottsskada. Enligt initiativet kunde det eventuellt i detta sammanhang vara skäl att föreskriva också om utlämnande av uppgifter mellan Statskontoret och Rättsregistercentralen.

Förslaget till proposition har beretts vid justitieministeriet. Utlåtanden om förslaget har givits av finansministeriet, försäkringsdomstolen, Rättsregistercentralen, Statskontoret, delegationen för personskadeärenden, Julkiset oikeusavustajat ry, Brottsofferjouren, Finlands Advokatförbund och Tukinainen rf. Remissinstanserna har till största delen förespråkat de föreslagna lagändringarna.

Delegationen för personskadeärenden har ansett det problematiskt ur jämlikhetssynvinkel att höja maximibeloppet för ersättning för lidande till personer som fallit offer för ett sexualbrott som minderåriga. Delegationen anser det mer motiverat att övergå till ett system med en enda maximiersättning. Maximiersättningen borde vara minst det föreslagna beloppet 15 000 euro.

Julkiset oikeusavustajat ry och Finlands Advokatförbund har motsatt sig en höjning av grundavdraget. Försäkringsdomstolen och Statskontoret har anfört anmärkningar mot den föreslagna bestämmelsen om ersättning av ansökningskostnader.

Ordalydelsen i den föreslagna bestämmelsen om ersättning av ansökningskostnader har setts över på basis av remissutfallet. Till övriga delar motsvarar propositionen det förslag som sändes på remiss.

6 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt.

Enligt de övergångsbestämmelser som ingår i lagförslaget ska de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet tillämpas i stället för 9 § 2 mom. och 20 § i denna lag i fråga om ersättning av skador som har orsakats genom brott som begåtts före lagens ikraftträdande. En motsvarande övergångsbestämmelse har använts bl.a. då den gällande brottskadlagen stiftades.

Enligt 48 § i brottskadlagen justeras de belopp som nämns i 5—10, 17 och 20 § genom förordning av statsrådet vart tredje år enligt förändringen i penningvärdet. Den första treårsjusteringen trädde i kraft vid ingången av 2009. Följande justeringar kommer att göras vid ingången av 2012 och 2015. För att ersättningssystemet ska vara tydligt är det motiverat att treårsjusteringarna i regel görs på en gång i fråga om alla penningbelopp som anges i lagen. När det nu föreslås ändringar i de penningbelopp som föreskrivs i 9 § 2 mom. och 20 §, och dessa ändringar ska träda i kraft mitt under treårsperioden, är det motiverat att se till att de penningbelopp som ingår i dessa bestämmelser dock i fortsättningen blir föremål för treårsjusteringar vid samma tidpunkt som de övriga penningbelopp som anges i brottskadlagen. Det föreslås därför att beloppen i 9 § 2 mom. och 20 § nästa gång justeras först från ingången av 2015.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***Lag****om ändring av brottsskadelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i brottsskadelagen (1204/2005) 9 § 2 mom., 20 § och 29 § 1 mom. samt
fogas till lagen en ny 47 a § som följer:

9 §

Ersättning för lidande

 Ersättningen för lidande bestäms enligt de grunder som anges i 5 kap. 6 § 2 mom. i skadeståndslagen. Ersättningen är dock högst 3 300 euro minskat med beloppen av de i 19 § avsedda ersättningar som ersättningstagaren får från annat håll. Till offret för ett sexualbrott kan dock som ersättning betalas högst 8 800 euro eller, om offret då brottet begicks var yngre än aderton år, högst 15 000 euro med motsvarande avdrag.

20 §

Grundavdrag

Från det sammanlagda beloppet av de ersättningar som betalas den skadelidande för ett och samma skadefall för sveda och värk och andra tillfälliga men, för bestående men och för lidande görs ett grundavdrag på 200 euro.

29 §

Ersättning för ansökningskostnader

Till en sökande betalas, om sökanden yrkar det, en skälig ersättning för de kostnader som

ansökan om ersättning enligt denna lag medfört, om sökanden för domstolsbehandlingen har beviljats rättshjälp eller förordnats ett rättegångsbiträde enligt 2 kap. 1 a § i lagen om rättegång i brottmål (689/1997). Detsamma gäller om ärendet inte har behandlats vid domstol, men sökanden uppfyller de föreskrivna ekonomiska villkoren för att få rättshjälp. Ansökningskostnaderna ersätts dock inte, om ansökan klart saknar grund.

47 a §

Rättsregistercentralens rätt att få upplysningar

Rättsregistercentralen har trots bestämmelserna och föreskrifterna om sekretess rätt att på begäran avgiftsfritt av Statskontoret och av domstolar få sådana uppgifter och handlingar som är nödvändiga för att driva in en fordran som grundar sig på statens regressrätt eller en fordran som staten har med stöd av ett beslut enligt 42 § 2 mom. om återkrav.

Denna lag träder i kraft den .

Vid ersättning av skador som har orsakats genom brott som begåtts före denna lags ikraftträdande tillämpas i stället för 9 §

2 mom. och 20 § i denna lag de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2 mom. och 20 § i denna lag följande gång den 1 januari 2015.

Med avvikelse från 48 § i brottsskadelagen justeras de belopp som föreskrivs i 9 §

Helsingfors den 12 november 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

*Bilaga
Parallelltext*

Lag

om ändring av brottsskadelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i brottsskadelagen (1204/2005) 9 § 2 mom., 20 § och 29 § 1 mom. samt
fogas till lagen en ny 47 a § som följer:

Gällande lydelse

9 §

Ersättning för lidande

Ersättningen för lidande bestäms enligt de grunder som anges i 5 kap. 6 § 2 mom. i skadeståndslagen. Ersättningen är dock högst 3 000 euro minskat med beloppen av de i 19 § avsedda ersättningar som ersättningstagaren får från annat håll. Till offret för ett sexualbrott kan dock som ersättning betalas högst 8 000 euro med motsvarande avdrag.

20 §

Grundavdrag

Från det sammanlagda beloppet av de ersättningar som betalas den skadelidande för ett och samma skadefall görs ett grundavdrag på 150 euro.

29 §

Ersättning för ansökningskostnader

Till en sökande som för domstolsbehandlingen har beviljats rättshjälp eller förordnats ett rättegångsbiträde enligt 2 kap. 1 a § i lagen om rättegång i brottmål (689/1997) betalas, om sökanden yrkar det, en skälig ersättning för de kostnader som ansökan om ersätt-

Föreslagen lydelse

9 §

Ersättning för lidande

Ersättningen för lidande bestäms enligt de grunder som anges i 5 kap. 6 § 2 mom. i skadeståndslagen. Ersättningen är dock högst 3 300 euro minskat med beloppen av de i 19 § avsedda ersättningar som ersättningstagaren får från annat håll. Till offret för ett sexualbrott kan dock som ersättning betalas högst 8 800 euro *eller, om offret då brottet begicks var yngre än aderton år, högst 15 000 euro* med motsvarande avdrag.

20 §

Grundavdrag

Från det sammanlagda beloppet av de ersättningar som betalas den skadelidande för ett och samma skadefall *för sveda och värk och andra tillfälliga men, för bestående men och för lidande* görs ett grundavdrag på 200 euro.

29 §

Ersättning för ansökningskostnader

Till en sökande betalas, om sökanden yrkar det, en skälig ersättning för de kostnader som ansökan om ersättning enligt denna lag medfört, *om sökanden för domstolsbehandlingen har beviljats rättshjälp eller förordnats ett rättegångsbiträde enligt 2 kap. 1 a § i lagen*

ning enligt denna lag medfört. Detsamma gäller om ärendet inte har behandlats vid domstol, men sökanden uppfyller de föreskrivna ekonomiska villkoren för att få rättshjälp.

om rättegång i brottmål (689/1997). Detsamma gäller om ärendet inte har behandlats vid domstol, men sökanden uppfyller de föreskrivna ekonomiska villkoren för att få rättshjälp. *Ansökningskostnaderna ersätts dock inte, om ansökan klart saknar grund.*

47 a §

Rättsregistercentralens rätt att få upplysningar

Rättsregistercentralen har trots bestämmelserna och föreskrifterna om sekretess rätt att på begäran avgiftsfritt av Statskontoret och av domstolar få sådana uppgifter och handlingar som är nödvändiga för att driva in en fordran som grundar sig på statens regressrätt eller en fordran som staten har med stöd av ett beslut enligt 42 § 2 mom. om återkrav.

Denna lag träder i kraft den .

Vid ersättning av skador som har orsakats genom brott som begåtts före denna lags ikraftträdande tillämpas i stället för 9 § 2 mom. och 20 § i denna lag de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Med avvikelse från 48 § i brottsskadelagen justeras de belopp som föreskrivs i 9 § 2 mom. och 20 § i denna lag följande gång den 1 januari 2015.
